

נדרים מ
עניין: "ביקור" חולים

ספר השרשים לרד"ק

בקר ודרשתי את צאני ובקרתים (יחזקאל לה, יא.), לא יבקר הכהן (ויקרא יג, לו), ולבקר בהיכלו (תהלים כו, ד.), יהיה לי לבקר (מלכים ב' טו, טו), פירוש כשיעלה בלבי לבקרו. והשם פבקרית רועה עדרו (יחזקאל לה, יב.), כולם ענין דרישה ובקור. ומן הענין הזה נקרא בקר כי בבקר יחבקר כל דבר לאור היום והפכו הערב שיתערבו כל הדברים ולא יכירם אדם, ויקרא האור בקר ברן יחד כוכבי בקר (איוב לח, ו.), כאילו אמר כוכבי אור כמו הללוהו כל כוכבי אור (תהלים קמח, ג.), והם השבעה המשרתים. וכן נקרא הבקר אור מן האור עדמחצית היום (נחמיה ח, ג.), כאילו אמר מן הבקר, והקבוצ היה זרועם לבקרים (ישעיה לג, ב.), ויש לפרש מזה ולבקר בהיכלו, כמו ולשחר. פבקרית תהיה (ויקרא יט, כא.), כולקה תהיה. וכתב

תהלים כו, ד

תִּקְוֶם עָלַי מִלַּחֲמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת | שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנִעֻם־יְהוָה וּלְבַקֵּר בַּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי | בְּסֶכֶה בַּיּוֹם רָעָה

רש"י

ח"י: (ד) ולבקר בהיכלו. ליראות שם צלל צקר וצקר כך פירשו דונש, ומנחם חזרו עם לא יצקר צין טוב לרע (ויקרא כ"ו), אבל דונש פתר לשון צוקר: (ה) כי

מצודת דוד

לחזות. לראות בנעימות תורת ה': ולבקר. לדרוש בהיכלו בדבר מצות ה': (ה) כי יצפנני. ביום בוא האויב הסתירני

אבן עזרא

ע"כ: ולבקר בהיכלו. כמו לא יצקר צין טוב לרע והטעם שהכהני היושבים תמיד בבית ילמדוהו וירוהו ויש אומרי' לבקר ללכת צלל צקר וצקר צהיכל השם כמו השכם והערב: